

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή } *Ετησ. Δρ. 4
              } *Εξωτ. > 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΔΕΠΤΑ 25

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 14

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ, Ὁδὸς Νύκτες 11—Ἀριθ. τηλ. 9-97

Ο ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Πρὸ ἡμερῶν παρουσιάσθεις πρὸ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ Σμύρνης κ. Αρ. Στεργιάδου, ὁ Ἀμερικανὸς ἐκπαιδευτὴς ἀρχηγῶν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλ. Προσκόπων κ. Χάρλω, διακεκριμένος φιλέλλην καὶ ἀρχιπρόσκοπος, ἐξέθεσε τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὰς προόδους τῶν Ἑλλ. προσκόπων καὶ τὰς λαμπρὰς ἐλπίδας αὐτοῦ στρεφόμενος ἐπὶ τοῦ Σώματος τούτου μετὰ τὴν τελείαν ὀργάνωσιν, ἥτις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπιτελεῖται.

Ὁ κ. Χάρλω εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν λεγομένων του ἐπέδειξεν εἰς τὸν κ. Ἀρμοστήν 70 τετράδια προσκόπων βεβαιώσας αὐτὸν ὅτι τῶν πλείστων ἐκ τούτων τὴν ἐργασίαν θὰ ἐξήλευον καὶ Ἀμερικανοὶ πρόσκοποι.

Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής μετὰ ἐνδιαφέροντος ἤκουσε τοῦ κ. Χάρλω, ἐκράτησε δὲ τὰ τετράδια τῶν προσκόπων ὅπως μετὰ προσοχῆς τὰ ἐπεξεργασθῆ δηλώσας ὅτι τὰ καλλίτερα τούτων θὰ ἐπιβεβαίωσιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του.

Πράγματι χθὲς παρελήφθησαν ἐκ τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστίας τὰ τετράδια, εἰς τὰ κάλλιστα τῶν ὁποίων ὁ κ. Στεργιάδης ἔγραψεν ἰδιοχείρῳ καὶ ὑπέγραψε τὰ ἐξῆς ἐπιγραμματικά.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρμοστεία παρακολουθεῖ ἀγρόπνως καὶ μετὰ τῆς μεγαλητέρας στοργῆς τὸν προ-

σκοπισμὸν τῆς Ἰωνίας». (Τετράδιον Β. Ἀβραμίδου ἐν)χου 1ης Ὁ.)

«Ἡ Ἑλληνικὴ γενεὰ τῆς Μικρασίας ὀφείλει νὰ ἐνθουμῆται καὶ νὰ μελετᾷ τὸ παρελθόν, οὐχὶ διὰ νὰ μνησικακῆ ἀλλὰ διὰ νὰ πορίζεται διδάγματα». (Τετράδιον Εὐαγγ. Πισσάνου ἀρχηγοῦ Ὁμ. Μελαντίας).

«Ἐσο εἰσιμιος νὰ λύσης κάθε κόμβον οὐχὶ διὰ τῆς μαχαίρας, ἀλλὰ διὰ τῆς προπονήσεως, τῆς δεξιότητος καὶ πάντοτε διὰ τῆς εὐθύτητος». (Τετράδιον Κ. Γαβριήλ ἐν)χου 1ης Ὁμ.)

«Ἡ υἡγιὰ εἶναι πολυτιμὸν ἀγαθὸν τὸ ὁποῖον δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἄτομον, ἀνήκει περισσότερον εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους μας». (Τετράδιον Οτ. Κουμάνιου ὑπ)γοῦ Ὁ. Εὐαγγελικῆς Σχολῆς).

«Ἄλὲν ἀριστεύειν. Ὅστις φροντίζει ἀδιακόπως διὰ τὴν υἡγιάν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ πνεύματος ἀγαπᾷ πολὺ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐργασίαν καὶ βοηθεῖ τοὺς ὁμοίους του εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν πολυτιμῶν τούτων ἀγαθῶν». (Τετράδιον Δ. Κολλάρου ὑπ)γοῦ 1ης Ὁ.)

Τὰ σοφὰ ταῦτα λόγια τοῦ Ἐξ. Ἀρμοστοῦ πρέπει νὰ γραφοῦν μετὰ χρυσῶν γράμματα εἰς τὸ Κέντρον τῶν προσκόπων Σμύρνης διὰ νὰ τὰ διαβάσῃ κάθε Ἑλληνοπούλο.
Δς.

Η ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Πολλοὶ ὠμίλησαν διὰ τὴν Ἡμερησίαν Καλὴν Πράξιν, καὶ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι περιττεύει πᾶσα νέα σύστασις. Ἐν τούτοις πολλοὶ Πρόσκοποι ἔχουν ἀνάγκην ὑπενθυμώσεως.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ ὑπῆρχεν οὔτε εἰς Πρόσκοπος ποὺ νὰ ξεχνᾷ τὴν Καλὴν του Πράξιν, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτό. Ὁ κάμνων τὴν καλὴν του πράξιν Πρόσκοπος δὲν πρέπει νὰ ἀπαναπαύεται εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἡσυχάζῃ.

Ἀπ' ἐναντίας πρέπει νὰ προσπαθῆ νὰ κάμνῃ καὶ δευτέραν καὶ τρίτην καὶ πολλὰς ἂν εἶναι δυνατόν.

Αὐτὸ θὰ τὸ κατορθώσῃ ὅταν ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε εὐθύς, εὐληκρινής, τίμιος καὶ ὑποχρεωτικός. Ὅταν τηρῆ αὐτοὺς τοὺς κανόνας θὰ ἰδῆ ὅτι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ θὰ κάμνῃ ὄχι μίαν ἀλλὰ πολλὰς καλὰς πράξεις.

Εἶνε πολλοὶ ἄνθρωποι οἵτινες δὲν παύουν

ΟΣΟΙ δὲν ἐφρόντισαν ν' ἀνανεώσουν τὴν λήξασαν τὸν Νοέμβριον συνδρομὴν τῶν δὲν θὰ λάβουν φύλλον μέχρις οὗ στείλουν τὴν συνδρομὴν τῶν.

νὰ κάμνουν ἀμετρήτους καλὰς πράξεις καὶ αὐτὸ τὸ κατορθώνουν, διότι πρὸ παντὸς ἄλλου εἶναι φιλάλληλοι (ἀλτρούςται) σκέπτονται μόνον πῶς νὰ φανοῦν χρήσιμοι εἰς τοὺς ἄλλους, πῶς νὰ κάμνουν καλὸ καὶ πῶς νὰ σκοροῦν τριγύρω τοὺς τὴν εὐτυχίαν. Αὐτὸ ἔχει καταστήσει πλέον δι' αὐτοὺς κύριον μέλημα, σκοπὸς τοῦ βίου τῶν δὲν συλλογίζονται διόλου τὸν ἑαυτὸν τοὺς καὶ τοὺς φαίνεται περιεργο πῶς εὐρίσκονται ἄνθρωποι ποὺ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικοί, τίμιοι, εἰλικρινεῖς.

Ἀγαπητοὶ Πρόσκοποι, προσπαθῆτε νὰ μιμησθε πάντοτε τοὺς τοιοῦτους ἄνθρώπους καὶ ἔχετε πεποιθήσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερα εὐτυχία ἀπὸ τοῦ νὰ μπορῆ κανεὶς νὰ σκέπτεται πάντοτε πῶς νὰ μεριμνᾷ διὰ τοὺς ἄλλους.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Δις **ALEX**

ΕΥΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΥΤΙΑ

Εὐγενὴς καθήμενος εἰς τὸ παράθυρόν του ἔβλεπε ὀνηλάτην, ὃ ὁποῖος ἐκτυποῦσε ἀνηλεῶς τὸν ὄνον του. Χάσας τὴν ὑπομονὴν του ἐφώνησε :

— Παῦσε, παῦσε παληόπαιδο νὰ κτυπᾷς τὸ ζῶον εἰ δὲ μὴ θὰ διατάξω νὰ σὲ κτυπήσουν.

— Συγγνώμην, κύριε μου, δὲν ἤξευρα ὅτι ὁ ὄνος μου σὰς ἔχει συγγενῆ».

Δελ.

Ἡ ὑπηρετρία (ἐνῶ ὁ ἀέρας σπάζει τὰ τζάμια).

— Δόξα σοι ὁ Θεός ! ἄλλοιῶς θ' ἄλυονα στὸ καθάρισμα σήμερον.

Ἡ γυναῖκα του (ὑψώνουσα τὴ γροθιά της).

— Πάλι μοῦρθεσ τριλιζοντας !

Ἁ ἄνδρας της : — Μὰ γυναῖκα εἶνε ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ σεισμοῦ.

Ἁ ὑπηρετὴς : — Ἦλθε ὁ σπιτονοικοκύρης καὶ θέλει νὰ σὰς ὀμιλήσῃ ὁ ἴδιος, γιὰ τὸ νοῖκι ποῦ τοῦ χρωστᾶτε.

— Πολὺ εὐχαρίστως ! ἀλλὰ, πὲς του, ὑποφέρω δὲν ἔξερω ἂν ἔχω χολέρα ἢ πανοῦκλα.

Σμύρνη

Γ. ΤΑΝΤΗΡΑΣ

ΛΟΙΠΟΝ μετὰ τόσας παρακλήσεις δὲν θὰ στέλλονται παρ' ὄλων τῶν κ. Α. μηνιαῖα καταστάσεις κινήσεως Ὀμάδων ;

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΒΟΣΚΟΣ

Ἁ μικρὸς Ἑρμῆνος (Hermaine) ἦτο βοσκὸς, ἀλλὰ τίμιος καὶ μὲ καλὴ καρδιά.

Ἡμέραν τινὰ τὸν συνήνητησεν εἰς τὸ βουνὸ Ἀξιωματικός, κυνηγὸς, καὶ τὸν ἠρώτησε τὴν ἀπόστασι καὶ τὸ δρόμο τοῦ γειτονικοῦ χωροῦ.

— Ἐξ χιλιομέτρα., τοῦ ἀπήνητησεν, ἂν ἀκολουθήσῃς τὸ μονοπάτι τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ τὸ κάμῃς. — Εἶμαι κουρασμένος, παιδί μου, πεινῶ καὶ διψῶ, ἔχασα τοὺς συντρόφους μου, θέλεις νὰ μὲ δείξῃς τὸν δρόμον ; Θὰ σὲ πληρώσω καλά. — Λυποῦμαι, κύριε, ποῦ δὲν ἤμπορῶ ν' ἀφήσω τὰ πρόβατά μου στὴ διάθεσι τῶν λύκων τοῦ δάσους καὶ τῶν κλεπτῶν. — Ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν εἶνε ἰδικά σου. Ἁν χαθοῦν ἓνα ἢ δύο τὸ κακὸ δὲν θὰ εἶνε μεγάλο διὰ τὸν κύριόν σου. Θὰ σὲ πληρώσω περισσότερα ἀπὸ ὅσα κερδίζῃς εἰς ἓνα χρόνον. — Ἀδύνατον. Ἁ κύριός μου μὲ πληρώνει καὶ μὲ ἐμπιστεύεται τὰ πρόβατά του. Ἁν πουλοῦσα τὸν καιρόν μου, ποῦ δὲν μὲ ἀνήκει τώρα, εἰς ἄλλην ἐργασίαν εἶνε τὸ ἴδιο ὡσὰν νὰ τὸν ἔκλεπτον. — Πολὺ καλά. Τότε ἄφησε νὰ φυλάγω ἐγὼ τὰ πρόβατα καὶ πῆγαινε νὰ μὲ φέρῃς ἀπὸ τὸ χωριὸ κάτι νὰ φάγω καὶ ἓνα ὀδηγόν. Θὰ σὲ πληρώσω καλά.

Ἁ μικρὸς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε : τὰ πρόβατα δὲν σὰς γνωρίζουν, κύριε, καὶ εἰς τὴν φωνὴν ἑνὸς ξένου θὰ ἔφευγαν. — Τί, δὲν μὲ ἐμπιστεύεσαι ; Μήπως ἔχω τὴν μορφὴν κακοῦ ἀνθρώπου ; — Κύριε, θέλετε νὰ μὲ κάμετε νὰ παραβῶ τὸ καθῆκόν μου καὶ τὸν λόγον ποῦ ἔδωκα εἰς τὸν κύριόν μου ; Ποῖος μ' ἔεασφαλίζει ἀπὸ τὴν εὐθύνη ἂν γίνῃ αὐτὸ ποῦ λέγετε ;

Ἁ ἀξιωματικὸς ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν. Ἡ τιμιότης αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἢ τόσον ἀπλή τὸν ἐντρόπησεν, ἔπειτα τοῦ εἶπε : βλέπω παιδί μου ὅτι εἶσαι καλὸς καὶ πιστὸς εἰς τὸ ἔργον σου, δείξαι μου τὸ μονοπάτι καὶ θὰ προσπαθῆσω νὰ πάγω μόνος μου.

Ἁ Ἑρμῆνος πρὶν τοῦ δείξῃ τὸν δρόμον τοῦ ἔδωκεν ὄλο τὸ φτωχικὸ φαγητό του. Ἁ ἀξιωματικὸς τὸ ἐδέχθη μὲ εὐχαριστίας. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὁ μικρὸς βοσκὸς κατάλαβεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποῦ τοῦ μίλοῦσε τόσην ὥρα ἦτο μέγας Δούξ.

Ἁ Πρίγκηψ ἠὲχαριστήθη τόσον πολὺ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ, ὥστε ἀνέλαβεν ἔπειτα τὴν ἀνατροφὴν του δι' ἐξόδων του.

Ἁ Ἑρμῆνος διεκρίθη εἰς τὰς σπουδὰς του, ἔγινε μέγας ἄνθρωπος καὶ ἔζησε πάντοτε τίμια.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Κέρκυρα. ΕΥ. ΚΥΡΚΟΣ Ἐνῶρχης

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ κ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ζ.Π.», ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τὸν Δεκέμβριον, νὰ φροντίσωσι τὴν ἐνανέωσιν ἐγκαιρῶς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ 3η Ὁ. Προσκόπων καὶ Μαθητευομένων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἰδρυτοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Μ. Μινδλερ ἔκαμε τὴν 1ην τρέχοντος ἡμερησίου ἐκδρομὴν εἰς τὴν θέσιν Ζωοδόχος Πηγὴ καὶ εἰς τὸ δάσος Καρέα ἢ ὁποῖα ἔληξε τὴν 7ην ἑσπερινήν. Ἀνεπτύχθησαν προσκοπικὰ θέματα καὶ ἐπαίχθησαν προσκοπικὰ παιχνίδια. Οἱ Πρόσκοποι διελύθησαν ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ των.

Ἡ 2α Ὁ. Προσκόπων Σχολῆς «Παρνασσού» ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Ε. Ζαγοριανοῦ ἔκαμεν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς θέσιν «Ἅγιος Κοσμάς». Οἱ Πρόσκοποι ὑπὸ τὸ ζωογόνον ἄνωμα τῆς θαλάσσης ἠσκήθησαν εἰς σχεδιαγράμματα πορείας καὶ ἐπαίξαν τὴν ἀμπάριζα. Ἐπανήλθον τὴν 6ην μ.μ. πλήρως ἀναζωογονηθέντες.

Τὴν 15ην Δεκεμβρίου ἡ 2α Ο. Α. Προσκόπων ἐξέδραμεν εἰς Ἅγιον Κοσμάν, ἡ 3η Ο. Προσκόπων καὶ Μαθητευομένων εἰς Πεντέλην, ἡ 4η καὶ 7η Προσκόπων εἰς Ζωοδόχον Πηγὴν, ἐπαφελούμεναι δὲ τοῦ ἐκτάκτως ὄρου καὶροῦ ἐξετέλεσαν διαφόρους ἀσκήσεις καὶ παιχνίδια προσκοπικὰ.

ΣΥΡΟΣ

Αἱ Ὅμαδες Σύρου βαίνουν ἁματικῶς πρὸς τὴν πρόδοον ἀναδιοργανωθεῖσαι τελείως ἀπὸ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον. Ἦδη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου κ. Κηπιώτη ἰδρύεται καὶ ἕκτι ὁμάς. Τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐγένετο ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς τὴν θέσιν «Πισκοπεῖο» καθ' ἣν ἔλαβον χώραν σχετικὰ γυμνάσια, καὶ ἀνάπτυξις προσκοπικῶν θεμάτων.

Π. Ν. Γρ.

ΣΜΥΡΝΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος τῶν Ἑλλήνων προσκόπων τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου Χ. Ἀρώνη κ. Δημ. Ἀγγελομιμάτης ὅστις μετὰ πραγματικοῦ ζήλου ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ κτιρωθῶσας νὰ καταρτίσῃ ὁμάδα ἥτις μίαν ἡμέραν θὰ εἶναι τὸ σέμνωμα τοῦ Ἑλλ. προσκοπισμοῦ τῆς Σμύρνης διωργάνωσε προχθὲς μίαν ὠραίαν μουσικὴν ἑορτὴν ἐν τῇ Λέσχῃ τῆς ὁμάδος χάριν τῶν γονέων τῶν προσκόπων μαθητῶν.

Εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτὴν με χαρακτηριστικὴν προθυμίαν καὶ ἐνδιαφέρον προσήλθον περὶ τοὺς 100 γονεῖς πατέρες καὶ μητέρες προσκόπων. ὁ ἑφορος κ. Δ. Δάλλας καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Χριστ. Ἀδελφ. τῶν νέων. Ὁ κ. Ἀγγελομιμάτης δι' ὀλίγων ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν προσκόπων τὸν σκοπὸν

τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ πόσον οὗτος συντελεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν ἠθικὴν καὶ σωματικὴν διάπλασιν τῶν ἑλληνοπαίδων φέρων ὡς παράδειγμα τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν οἱ διακριθέντες εἰς τὰ μαθήματα ὅλων τῶν τάξεων ἦσαν πρόσκοποι μεταξὺ δὲ τούτων εἰς μαθητὴς ἀμελέστατος κατὰ τὴν παρελθ. διατίαν ἀφ' ἧς ἐγένετο πρόσκοπος, ἐφέτος ἐγένεον ἐκ τῶν ἐπιμελεστέρων, ἐλθὼν β' μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν τῆς τάξεως του.

Κατόπιν ἐξετελέσθησαν διάφορα μουσικὰ τεμάχια ὑπὸ προσκόπων καὶ πρώην μαθητῶν τοῦ Λυκείου, ἀπηγγέλθησαν πατριωτικὰ ποιήματα καὶ ἔληξεν ἡ ἑορτὴ με ὀλίγας λέξεις ἅς ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς γονεῖς ὁ Π. ἑφορος, ἐνῶ ὁ λυκειάρχης κ. Ἀρώνης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος ἐδέχοντο τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων.

ΒΡΥΟΥΛΛΑ

Ὁ ὑπαρχηγὸς 1 Ὁ. Σιβριτσαρίου Γρηγόριος Χατζῆ-Γιάγκου εἶρων δύο χρηματοφυλάκια τὸ ἐν με 90 λίρας Γ. καὶ τὸ ἄλλο με 45 ἐπλήρωσεν ἀμέσως, ἐξ ἰδίων του, τὰν δημόσιον κήρυκα (διότι δὲν ἐκιδίδεται εἰς τὸ χωρὶ ἐφημερίσ) πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν κατόχων, οἵτινες καὶ εὑρέθησαν.

Οἱ κάτοχοι, δύο ὄθωμανοὶ, ἐξελεχθείσης τῆς ταυτότητός των παρελάβον τὰ ποροποφύλια τους ἐν τάξει καὶ ἐξέφρασαν πρὸς τὸ καλὸν Πρόσκοπον τὴν εὐγνωμοσύνην των καθόσον ἐστάθη ἀδύνατον νὰ δεχθῇ οὗτος τὰ βρετικὰ του.

Εὐγε εἰς τὸν ἐντιμον Πρόσκοπον Γρ. Χατζῆ Γιάγκου. Ὁ κ. Τ.Ε. Βρυούλλων δι' Η.Δ. συνεχάρη αὐτόν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ καλωσύνη τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» μοῦ δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκθέσω τὰς μικρὰς ἐντυπώσεις ποῦ ἔλαβα ὅταν πρωτοπήγα εἰς τὴν πρωτεύουσάν, τὰς Ἀθήνας.

Τὸ μεγαλεῖόν των με ἔκαμε νὰ μακαρίσω ἐκεῖνους ποῦ γεννῶνται καὶ ζοῦν ἐκεῖ. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμεν ἡ Ἀκρόπολις ποῦ εἶνε ἐπάνω στὸ βράχο τῆς σάν μεγάλη-μεγάλῃ Ἀρχόντισσα. Τὰ ἔξοχα ἔργα τῶν προγόνων μας ποῦ βλέπει κανεὶς ἐκεῖ μέσα εἶνε ἀπερίγραπτα ἀπὸ τὸ μικρὸ ἀκόμη μυαλό μου καὶ χέρι. Ἐθε Πρόσκοπος ποῦ δὲν τὴν εἶδεν ἀκόμη πρέπει νὰ τὸ κάμη ἀπόφασι νὰ τὴν ἰδῇ μὰ στὴ ζωὴ του!

Ἡ Ἑθνικὴ Πινακοθήκη ἄλλο μεγαλεῖο αὐτῆ. Εὐτυχὴς ἐκεῖνος ποῦ τὴν εἶδε. Ἐκεῖ βλέπει τις πρώτυπα καὶ στολὰς τῶν ἀρχαίων προγόνων μας καὶ

τόσα άλλα πράγματα που φέρουν ιδιαίτερα συγκίνηση στην έλληνική καρδιά μας.

Είς την πρωτεύουσαν διά πρώτην φοράν είδα και τους Προσκόπους με τὰς ωραίαις και σαγηνευτικὰς στολάς των, και τὰ τόσον ευχάριστα γυμνάσματά τους. Τότε στην πατρίδα μας ήταν σκλαβιά και δεν είχα ελπίδα να ιδῶ και εἰς αὐτὴν Προσκόπους.

Τώρα, ἄμα γύρισα, ἐπῆρα με ευχαρίστησι τὴν ἄδεια τοῦ πατέρα μου και ἔτρεξα να γίνω Πρόσκοπος και να βάλω και ἐγὼ τὴν ὡμορφὴ στολὴ που ἔγινε αἰτία τὸ ταξιδί μου στην Ἀθήνα να τὴν ἀγαπήσω τόσον πολύ.

Καταγινομαι τώρα να πάρω τὸ πτυχίον Προσκόπου Β' τάξ. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις θὰ γράψω ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν τόπο μου.

Βερούλλα Ἐμ. Κ. Ζανικόπουλος Ἐν. Α.

ΕΛΩΚΑΤΕ κ. Ἀρχηγοὶ παραγγεῖλτε τὴν ἀποθήκη τοῦ Σώματος γιὰ « Ἐλεγχὸ Μαθητευομένων » (πρὸς δραχ. 1,60) καὶ Προσκόπων (πρὸς δρ. 2.80) :

ΥΓΙΕΙΝΗ

Γιατί μερικά παιδιά δεν έχουν καλή υγεία ; Τὸ λάθος εἶναι δικό τους. Δεν πρέπει να κοιμούνται ποτὲ με κλειστὸ παράθυρο. Γελιέται ἐκεῖνος που νομίζει πὸς κρυώνει με τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο. Ὁ καθαρός ἀέρας ποτὲ δεν βλάπτει. Ἄν παρατηρήσετε θὰ ἴδητε οὐ τὰ πιδ φιλάσθενα παιδιά εἶναι κείνα που φοροῦν τρεῖς φανέλλες, διπλὰ γελέκα και φοβούνται τὸν καθαρὸ ἀέρα.

Μὴν ξεχνᾶμε πὸς ἡ υγεία εἶναι και εὐτυχία και γι' αὐτὸ να εὐχαριστοῦμεν καθημερινῶς τὸν Θεὸν γιὰ τὸ πολῦτιμο αὐτὸ δῶρο που μᾶς ἔδωσε και που δεν ἀγοράζεται με ὄσα κι' ἂν πληρώση κανεῖς. Ὅταν χάση κανεῖς τὴν υγεία ἐξοδεύει ἀφειδῶς γιὰ να τὴν ξαναποκτήσει μὰ εἶναι πολλές φορὲς ἀργὰ γι' αὐτὸ προσοχὴ να μὴ τὴν χάνη κανεῖς.

Γυμναστική, καθαρὸν ἀέρα, ἐλαφρὸ ντύσιμο και ὄλα ἐν μέτρῳ : φαγητὸν ὅσο πρέπει, ὕπνος ὄχι περισσότερο ἀπὸ τὸν κανονικὸ στὰ παιδιά.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Δις Alex

Η ΜΕΤΑΛΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

1) **Σκοπὸς και διοργάνωσις.** — Ἡ μηνιαία ἐκδρομὴ τῶν Προσκόπων τῆς Λέσβου που ἔγινεν ἐφέτος ἴσως εἶνε ἡ πιδ μεγάλη ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος. Σκοπὸς τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς ἦτο ὄχι μόνο ἡ ἐπὶ ἓνα μῆνα ζωὴ στὸ ὑπαίθρο, ἀλλὰ και τὰ μαθήματα, τὰ ὅποια δεν ἦτο δυνατόν να γίνουιν στὴ λέσχη τῶν ὀμάδων, και ἡ μετάδοσις τῆς Προσκοπικῆς ιδέας παντοῦ, ἀπὸ ὅπου περνούσαμε.

Γιὰ να κατορθωθῆ να λάβουιν μέρος ὅσοι Πρόσκοποι ἠθέλαν, ἀνέλαβε τὰς δαπάναις ἡ Περιφερειακὴ Ἐπιτροπὴ. Τὸ ἔργον τῆς ἐπιμελητείας ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἐφορος, ὅστις μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ ὀργανωτοῦ κ. Παπανικόλα εἰργάσθησαν πρὸ δύο μηνῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς. Τὴν παρηκολούθησαν ὁ γεωπόνος κ. Οἰκονομίδης και ὁ Ἱεροκῆρυξ τοῦ Σώματος, Ἡπίσκοπος Ἀμισσοῦ κ. Εὐγένιος.

2) **Προχωροῦμε.** — Ἐξημερώνει ἡ 15 Ἰουλίου. Εἶνε ἡ μέρα που ἀφίνουμε τὴ Μυτιλήνη, γιὰ να ἐξοικειωθοῦμε με τὴ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου, τὸν καθαρὸ ἀέρα τοῦ βουνοῦ και τῆς ἀκροθαλασσιᾶς, γιὰ να συνειδίσουμὲ στην αὐτενέργεια και στην αὐτοπεποίθησι. Εἶνε 3 1)2 π. μ. και ὁ τόπος τῆς συγκεντρώσεως εἶνε γεμάτος ἀπὸ Προσκόπους, ἂν και ὡς ὥρα τῆς ἐκκινήσεως εἶχεν ὀρισθῆ ἡ 4 1)2. Σὲ λίγο ὄλα εἶνε ἔτοιμα. Ξεκινοῦμε. Ὁ πρῶτός μας σταθμὸς στὴ Θεομή. Ἐκεῖ περάσαμε τὴν πρώτη νύχτα στὸ ὑπαίθρο! Ἐκάναμε τὰ πρῶτα μαθήματα και στήσαμε γιὰ πρώτη φορὰ τ' ἀντίσκηνα!

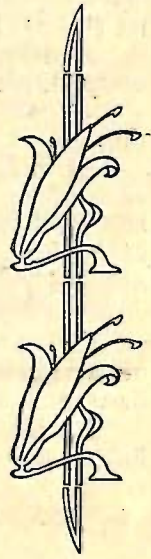
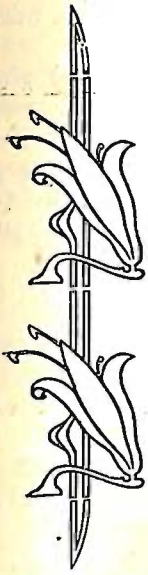
Μὲ τὴν αὐγὴ, ἀφίνουμε πίσω μας τὴ Θεομή. Ἡ πρωϊνὴ δροσοῦλα μᾶς δίνει καρδιά. Να στην Ἀνατολὴ ἡ πρῶτες ἀκτίνες τοῦ ἡλιοῦ! Ὅλη ἡ φύση ἀνασταίνεται! Ἡ ἡσυχὴ θάλασσα χαϊδεύει ἀπαλὰ τὰ

βράχια και τὰ πουλάκια πετώντας ἀπὸ κλαδὶ σὲ κλαδὶ, χαιρετοῦν τὸ Βασιλιὰ τῆς Ἡμέρας. Σὲ λίγο φαίνονται τὰ Μυστεγνά. Ζωηροὶ και ῥοδοκόκκινοι ἀπ' τὴν πορεία μπαίνουμε στὸ χωριὸ γιὰ λίγη ἀνάπαυσι. Τὸ χωριὸ, που ἔχει ὀρισθῆ γιὰ να περάσουμὲ τὴ μέρα μας, εἶνε τὸ Μπαλτζίκι, χωριὸ Τυύρικο, σὲ θέσι γραφικὴ στή κορυφὴ ἑνὸς βουνοῦ. Στις 10 1)2 ἀρχίζουμε τὴν κουραστικὴ ἀνάβασι. Ὁ ἓνας πῖς' ἀπ' τὸν ἄλλον ἀνεβαίνουμε τὸ μονοπάτι και κάθε λίγο στεκόμαστε γιὰ να θαυμάσουμὲ τὴν καταπράσινη πεδιάδα, που ἀπλώνεται γύρω μας. Ὁ ἡλιος μᾶς καίει. Φθάσαμε ἐπὶ τέλους! Τί θέα! Τί ὡμορφιά! Τί μεγαλειὸ! Καὶ τί ἄσκημο, τί βρωμικο τὸ χωριὸ! Μείναμε ἐκεῖ ὡς τις 6 και ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Καβακλί, ὅπου θὰ διανυκτερεύαμε. Τὴν ἐπαύριο τὸ ἀπόγευμα ξεκινήσαμε γιὰ τὸν Μανδαμάδον.

Ἡ πορεία μας κουραστικὴ ἀπ' τὴν πολλὴ τὴ σκόνη. Νύχτωσε! Τὸ φεγγαράκι ὄμως φέγγει ἀρκετὰ. Σὲ λίγο διακρίνουμε μέσα σὲ μιὰ πτυχὴ, φῶτα πολλὰ. Εἶνε ὁ Μανδαμάδος, τὸ πρῶτο μεγάλο χωριὸ που συναντοῦμε. Ἀρκετὰ ὡμορφο και καλοὶ και περιποιητικοὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἐκεῖ στὴν ὡραία Ἐκκλησιὰ τῶν Ταξιαρχῶν, τελέσαμε και ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο γιὰ τὸν ἡρωϊκὸν Ἐφορον τοῦ Ἀϊδινίου Ν. Αὐγερίδην και τοὺς 22 προσκόπους του.

Πέντε μερόνυχτα καθίσαμε στὸν Μανδαμάδον και τὸ ἀπόγευμα τῆς 6ης ἡμέρας ξεκινήσαμε γιὰ τὴν Κλειθὸ ὅπου φθάνουμε με τὴ δύση τοῦ ἡλιοῦ. Γύρω βουνα! Μπρὸς θάλασσα! Κάτω ὡμορφη και καταπράσινη κοιλάδα! Τὸ μάτι ξεκουράζεται ἀπάνω στὸ πράσινο βελούδο, ἀπὸ τὸ ὅποιον περιτριγυρίζεται τὸ χαριτωμένο αὐτὸ χωριουδάκι. Δυστυχῶς δεν μπορέ-

ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Οι Πρόσκοποι φιλοξενούμενοι στην Μονή του Λειμώνος.

σαμε να μείνωμε περισσότερο από μια μέρα στο μαγευτικό αυτό μέρος. Την έπαυριο στις 4 ξεκινούμε. Ο δρόμος σκαλώνει σάν φεϊδι στα πλάγια ενός απότομου βουνού, με γραμμές πολύ πρωτότυπες. Σ' ένα στρίψιμο του δρόμου, παρουσιάζεται μπρός μας η Σκαμνιά, χτισμένη αμφιθεατρικώς απάνω σ' ένα λόφο και την έπαυριο πρωτ'πρωτ' τραβήξαμε για τη σκάλα της, που απέχει ως $\frac{3}{4}$ απ' τ' χωριό. Τό απόγευμα θαλασσοδρομία σέ 2 ψαροπούλες για τή Μήθυμνα. Ο καιρός όμως μάς τ' χάλασε και μάς ανάγκασε να βγούμε στην Έφταλο, $\frac{1}{2}$ ώρα έξω τής Μηθύμνης. Στις 9 τ' βράδυ ή σάλπιγγές μας ανήγγειλαν τόν έρχομό μας στην ώμορφη, στην ιστορική αυτή πόλη του νησιού. 4 ημέρας μείναμε εκεί και επισκεφθήκαμε και τ' άρειπία τής αρχαίας πόλεως, υπό τήν οδηγίαν του κ. Έφορου.

Μισή ώρα περίπατο έξω απ' τή Μήθυμνα, απλώνεται ή ώραία Πέτρα. Είνε κι' αυτή ένα απ' τ' άραιότερα μέρη, που γυρίσαμε. Η άμμουδιά της ή θαυμασία, ή θάλασσά της με τ' μαγευτικά νησάκια στον μέσον, οι δρόμοι της οι καθαροί, τ' σπιτάκια της τ' άμορφα, ο κάμπος ο πλούσιος... όλα άμορφα εκεί. 3 ήμέρες μείναμε και στην Πέτρα και τήν άλλη νύχτα τήν περάσαμε στο Πετρί, ένα ρωμαντικό χωριουδάκι, πάνω-πάνω στην κορυφή ενός βουνού.

Τήν έπαυριο στις 4 1/2 μ. μ. ξεκινήσαμε για τή Στύψη. Φθάσαμε μετά τή δύση του ήλιου. Απλώνεται αμφιθεατρικά στα πλάγια ενός βουνού και τ' ξεροδάκι, δυό μέρες μάς κράτησε για να τ' άπολαύσουμε.

Τραβήξαμε έπειτα για τ' Ψηλομέταπο, ένα ώραίο χωριουδάκι, καθαρό, με άφθονα κρύα νερά. Μείναμε κ' εκεί μια μέρα και ξεκινήσαμε πρωτ'πρωτ', για τόν Κλαπάδο, Τούρκικο χωριό, με ρωμαντικώτατο, μέσα σέ πετρε, ψηλά σέ μια κορυφή βουνού. Πήγαμ' εκεί για να επισκεφθούμε τ' μέρη, που

έγινεν ή μάχη του Έλληνικού στρατού τ' 1912. Τό απόγευμα τής ίδιας ήμέρας ξεκινήσαμε για τή Μονή του Λειμώνος. Ο ύποχρεωτικώτατος Έγούμενος του Μοναστηριού, ανέβηκε ως τόν Κλαπάδο για να μάς προύπαντήση.

Μια βδομάδα μείναμε στο μοναστήρι, γιατί και ή τοποθεσία ήτο ώραία και τ' γύρω βουνό κατάλληλα για πολλά Προσκοπικά παιγνίδια και μαθήματα. Τό πρωτ' τής 12ης Αύγούστου ξεκινήσαμε για τή Μυτιλήνη, μέσα σέ φορτηγά άμάξια, διασχίζοντας τ' μεγάλο «τσαμλίκι» που βρίσκεται στο κέντρον του νησιού. Τό βράδυ, ζωηροί και ροδοκόκκινοι, είμεθα διά σπήτια μας.

3) Η φιλοξενία των Λεσβίων. — εκ μέρους των κοινοτήτων και των κατοίκων των χωριών, μικρών και μεγάλων ήτο μοναδική. Είνε αξιέπαινος ο ζήλος, τόν όποιον έδειξαν οι Πρόεδροι των κοινοτήτων για να κάνουν όσο τ' δυνατόν τήν παραμονή μας πιό ευχάριστη. Η είδησις ότι έρχόμεθα, μετεδίδετο τηλεφωνικώς απ' τόν τηλεφωνητή του ενός χωριού, στον τηλεφωνητή του άλλου. Μόλις άκούονταν από μακρυά οι σάλπιγγες, έβγαιναν εις προύπαντήσή μας, ο πρόεδρος, οι διδάσκαλοι και ο κληρος του χωριού, ένω οι καμπάνες παίζανε χαρμόσυνα. Οι ευγενικοί κάτοικοι φιλοτιμούνταν να ξεπεράσουν τ' προηγούμενο χωριό στην υποδοχή. Αναμνηστικά, τσαΐα, τραπέζια, που να τ' περιγράψω! Οι πλουσιώτερες κοινότητες δέν μάς άφίναμε να πληρώνουμε τίποτα. Όπου υπήρχαν Προσκοπικές Ομάδες, ή υποδοχή γινότανε μεγαλοπρεπέστερη. Στην Πέτρα ή Προσκοπική Ομάς βγήκε να μάς προύπαντήση με πλήθος κόσμου. Παραταχθήκανε απ' τή μια και τήν άλλη μεριά του δρόμου και με ζητωκραυγές μάς υποδεχθήκανε.

Δέν πρέπει να ξεχάσουμε και τή φιλοξενία του Μοναστηριού. Ο καλός Έγούμενος κ. Νεκτάριος,

μᾶς εἶχεν ὄλους σὰν παιδιὰ του. Ἀκούραστος ἔτρεχε δεξιὰ κι' ἀριστερὰ καὶ φρόντιζε γιὰ ὅλα. Τίποτα νὰ μὴ μᾶς λείψη.

Ἡ βδομάδα ποὺ περᾶσαμε στὸ ὠμορφο μοναστήρι θὰ μείνῃ ἀξέχαστη.

Ἡ φιλοξενία τοῦ Λεσβιάκου λαοῦ, βρῆκε τὴν περὶστασὴ νὰ φανερωθῇ ὁλόκληρη.

4) **Διδασκαλίες.** — Δυστυχῶς δὲν μπορέσαμε νὰ ἐκτελέσουμε ἀκριβῶς τὸ πρόγραμμα τῶν διδασκαλιῶν. Αἱ κοινότητες δὲν μᾶς ἀφίνανε νὰ φύγουμε τόσο εὐκόλα ἀπ' τὸ χωριό τους. Τὸ παίρνανε γιὰ προσβολή οἱ καλοὶ ἄνθρωποι. Θαρούσανε πὼς δὲ μέναμε εὐχαριστημένοι ἀπ' τὴ φιλοξενία τους. Καὶ γι' αὐτὸ οὔτε ὁλόκληρο τὸ γῦρο τοῦ νησιοῦ μπορέσαμε νὰ κάνουμε. Μὰ καὶ πάλι, μάθαμε ἀκριεὶ ἀπὸ ὅσα ὀρίζει ὁ Ὁργανισμὸς τοῦ Σώματος.

5) **Καλαὶ πράξεις.** — Τὲς τελευταῖες ἡμέρες τῆς διαμονῆς μας στὸ Μοναστήρι, ἓνα παιδί ὡς 10 χρ.

νῶν, ζεματίθηκε σ' ὄλο του τὸ σῶμα. Ἐτρεξαν οἱ Πρόσκοποι καὶ ἀφ' οὗ τοῦ ἔκαμαν τὲς δυνατὲς προχειρες βοήθειες τὸ μετέφεραν εἰς τὴν Καλλονή, στὸν Ἴατρό.

Ἄλλο παιδί, σ' ἓνα χωριό, πληγωμένο στὸ χέρι μὲ σουγιά τῶφεραν σὲ μᾶς, ποὺ ξέρουμε καὶ γιατρούουμε.

Ἐνας σκύλος λυσασμένος βγήκε στὸ δρόμο μας ὕστερα ἀπὸ μισῆς ὥρας καταδίωξη ἀπ' τὴ Στύψη στὸ Ψηλομέτωπο τὸν σκότισε ὁ Ἀρχηγὸς Παπανικόλας.

Τὸ Θεάτρο μας. — Ὁ Προσκοπικὸς μας θίασος, καλὰ κατηρτισμένος ἔδινε τὶς θεατρικὲς του παραστάσεις στὰ μεγαλύτερα χωριά. Τὰ ἔργα του ἦσαν ἓνα δραματάκι δίπρακτο (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) καὶ μιὰ κωμῶδια μόνοπράκτι, μὲ ὑπόθεση τὴν ἑκδρομὴ τοῦ νησιοῦ, ἔργα τοῦ Ἀρχηγοῦ Παπανικόλα.

ΛΕΣΒΙΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΙΩΑΝΝΗΝ ΗΛΙΑΚΗΝ

Γενικὸν Διοικητὴν Δυτικῆς Μακεδονίας, ὡς Πρόεδρον

τῆς Π.Ε. Προσκόπων Δ. Μακεδονίας εἰς Κοζάνην

ΥΠΟ ΝΙΚ. ΓΥΠΑΡΗ Τ. Ε. ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 167. Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1919

Κύριε Γενικὴ Διοικητά,

Συμμορφούμενος πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 7191 Ἑμετέρην διαταγὴν ὑποβάλλω Ὑμῖν εὐσεβῶς πίνακας ἑνομαστικῶς τῶν προσκοπικῶν Ὁμᾶδων τῆς περιφέρειας Φλωρίνης, αἵτινες ἔλαβον παρὰ τῆς ἀποθήκης τῆς εἰδη ἱματισμοῦ, ἢτοι περισκελίδας, ἀμπέχονα, πῖλους καὶ ἐξαρτήσεις, μετὰ συνοπτικοῦ πίνακος ἐμφαίνοντος α') τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁμᾶδων, β') τὸν ἀριθμὸν τῶν προσκόπων καὶ γ') τὸν ἀριθμὸν κατ' εἶδος τοῦ ἱματισμοῦ.

Ἡ διανομὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀποθηκάρου τοῦ Σώματος κ. Παντελῆ Βλάσση κατόπιν ἀποδείξεως, τὴν ὁποίαν ἀφίνει ἕκαστος πρόσκοπος, θεωρημένης ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὁμάδος καὶ τοῦ Ἐφόρου τοῦ Σώματος ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, καίτοι ἀπὸ χαρακτῆρος θέλω μᾶλλον ἔργα ἢ λόγια, ἐκθέτω ὑμῖν ἐν συντόμῳ τὴν ἐξέλιξιν καὶ δρᾶσιν τοῦ προσκοπισμοῦ ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὅτε ὁ κ. Νομάρχης, Πρόεδρος τῆς Τ. Ἐπιτροπῆς Φλωρίνης τῇ ἐντολῇ ὑμῶν μὲ ἀνέθηκε τὴν Ἐφορείαν τοῦ ἐνταῦθα Προσκοπικοῦ Σώματος μέχρι σήμερον.

Εὖρον, σχεδὸν ἐν διαλύσει, 26 πρόσκοπους ἐν Φλω-

ρίνῃ, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καλοῦ παιδιοῦ Ἀλκιβιάδου Παπαγεωργίου.

Τῇ ἐντολῇ μου συνεκεντρώθησαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἀρσεναγωγείου τὴν 26ην Ἰανουαρ. 1919. Ἐν τῇ συγκεντρώσει ταύτῃ, ὁ κ. Νομάρχης αὐτοπροσώπως μὲ παρουσίησεν εἰς τοὺς πρόσκοπους, ὡς Ἐφορον, καὶ συνέστησεν αὐτοῖς πειθαρχίαν καὶ σεβασμὸν πρὸς πάντας τοὺς προϊσταμένους των, προθυμίαν, ἀγάπην καὶ ἀλληλεγγύην πρὸς τοὺς ἴσους, ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους των καὶ ἐπίδοσιν πρὸς τὰς καλὰς πράξεις, ὑπεσχέθη δὲ αὐτοῖς ὅτι ἐὰν φανῶσιν, ὡς ἐλπίζει, ἀντάξιοι τῆς ἰδεολογίας τοῦ προσκοπισμοῦ, τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, Ὑμῶν καὶ τῆς Πατρίδος, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν Ὁμᾶδων.

Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μοὶ ἀνετίθετο ἠσθάνομην ὅτι ἦτο βαρὺ καὶ δύσκολον, ἐν τούτοις ἀναλογιζόμενος τὰς μεγίστας ὠφελείας, αἱ τὸ σῶμα εἶχε νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὴν ξενόφωνον περιφέρειαν τῆς Φλωρίνης, ἀνέλαβον αὐτὸ μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ υπερηφανείας.

Εἶναι ἀλήθεια μεμαρτυρημένη ὅτι κάθε νέα ἰδέα, κάθε νεωτερισμὸς, κάθε καινοτομία εὐρίσκει ἐχθρούς, καὶ φανατικὸν μάλιστα, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν δύναται νὰ φαντασθῶν, νὰ ἐννοήσῃ, ν' ἀντιληφθῶν ὅτι εἶνε δυνατόν ἢ πεπατημένη ὁδὸς τὴν ὁποίαν ἠκολούθουν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων νὰ ἦτο σφολερά. Καὶ

ὁ Προσκοπισμός, ὡς νέα ιδέα, ὡς νέα θρησκεία, εἶχε καὶ ἔχει ἐχθρούς του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἀλήθῃς λοιπὴν αὐτὴ σκέψις μὲ ἔφερεν εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ πιστεύω, ὡς ἦτο καὶ ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν Φλωρίναν ἡ ιδέα αὐτὴ θὰ εἶχε τοὺς ἐχθρούς της καὶ ἐπομένως ἔπρεπε νὰ φροντίσω νὰ ἐπιδῶ τὴν ιδέα καὶ ἐξουδετερώσω κάθε ἀντιγνωμίαν καὶ κάθε κακογλωσσίαν.

Τὸ τοιοῦτον, ἵνα μὴ πολυλογῶ, τὸ ἐπέτυχον. Οἱ πρόσκοποι μου ἐπεβλήθησαν, ἠγαπήθησαν, ἐξετιμήθησαν. Πολλοὶ γονεῖς μὲ παρεκάλουν νὰ ἐγγράψω καὶ τὰ τέκνα των εἰς τὸ Σῶμα. Πολλὰ παιδιὰ, ὅχι τοῦ σχολείου, προσήρχοντο εἰς τὴν γραφεῖον μου ἀθορμητῶς καὶ ἐνεγράφοτο πρόσκοποι. Πλεῖστοι πολῖται μὲ συνέχαιρον διὰ τὴν δρᾶσιν, τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν Προσκόπων.

Ἡ χαρὰ μου διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν τῆς ἐργασίας μου ἦτο περισσὴ, ἐκορυφώθη ὅμως, ὅτε ἀπὸ τυχαία γεγονότα ἐπίεσθη ὅτι οἱ πρόσκοποι μου, ὅχι μόνο γινώσκουν τὸ καλόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πράττουν.

Πρόσκοπος τῆς Α' ομάδος μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του σώζει παῖδα παρασυρθέντα ὑπὸ τοῦ ρεύματος τοῦ πτάμου Φλωρίνης.

Πρόσκοποι Α' καὶ Β' ομάδος μετὰ προθυμίας περισσῆς καὶ ἄνευ τῆς ἐλοχίστης παρεστῆσεως, τρέχουν καὶ ἀγωνίζονται νὰ σταματήσουν τὸ ρεῦμα τοῦ ὕδατος τὸ ὁποῖον ἠπείλει νὰ πλημμυρίσῃ καὶ κατακρημνίσῃ τὰς εἰς τὴν συνοικίαν τῶν σαπουτζιδῶν οἰκίας.

Ἡ ἀντίθεσις μὲ ἔκαμε νὰ ὑπερηφανεύωμαι, δηλ. μαθηταὶ τῶν σχολείων, παῖδες ὅχι τῶν σχολείων, κύριοι, κυρίαί κλ., ἐνῶ ἔβλεπον τὸν κοινὸν κίνδυνον ἔμενον ἀπαθεῖς καὶ μόνον οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, διότι ἐκινδύνευον αἱ οἰκίαι των, ἡ ἀπτυνομικὴ δύναμις, ὁ ἀρχιπρόσκοπος Καπετὰν Καραβίτης καὶ οἱ πρόσκοποι μου εἰργάζοντο νὰ ἀποσοβήσουν σὺτόν.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα πρόσκοποι προσκληθέντες ἐτήρησαν τὴν τάξιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθ' ὅλην τὴν μεγάλην ἐβδομάδα.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης Μογλενῶν καὶ Φλωρίνης κ. Πολύκαρπος, ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν πειθαρχίαν, τὴν εὐγένειαν, τὴν ἀκρίθειαν, τὴν χάριν, τὴν εὐλάβειαν τὸν σεβασμὸν, τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν τάξιν, ἣν ἐτήρησαν οἱ μικροὶ αὐτοὶ ἄγγελοι, ὡς τοὺς ὀνόμασε, μοι ἀπέστειλε τὸ ἐξῆς ἔγγραφον :

*Αριθ. πρῶτ. 39.

Πρὸς τὸν "Εφορον Προσκόπων Φλωρίνης.

Κύριε "Εφορε,

Παρακαλοῦμεν θερμῶς εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐκφράσητε τὰς θερμότερας εὐχαριστίας μας καὶ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια

μας πρὸς τὰς ἐνταῦθα προσκοπικὰς ομάδας, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔξω κατὰ τὰς τελευταῖας τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ τῶν ἄλλων των ὑπηρεσιῶν συνετέλεσαν εἰς τὸν πρωτοφανῆ ἐορτασμὸν ἱεροπρεπῶς τῶν μεγάλων τῆς Χριστιανοσύνης ἐορτῶν, ἐπισπασάμενοι τὸν ἔπαινον καὶ τὰ ἐγκώμια τοῦ ἐκκλησιασματος.

Ἐπικαλούμενοι δὲ τὴν ἀντίληψιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος θεοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τοῦ Σώματος τῶν προσκόπων καὶ τῶν Ἀρχηγῶν αὐτῶν εὐχόμεθα ὅπως τὸ λαμρὸν καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ὠφέλιμον Σῶμα τῶν προσκόπων Φλωρίνης, προκόπη ἐν παντί, συντελοῦντι εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος καὶ τὴν πρόδον καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος, ἣ ὁποία ἔχει ἀνάγκη πολλῶν πρὸς ἀνύψωσιν εἰς ὃ σημεῖον ἐμπρέπει.

Εὐχαριστοῦντες δὲ ἰδιαίτερος Ὑμᾶς, κ. "Εφορε, διὰ τὴν διοργάνωσιν καὶ διάταξιν τῶν προσκοπικῶν διατελουμένων μετ' ὑπολήψεως πολλῆς.

Διάττορος πάντων εὐχέτης πρὸς Θεόν

Ὁ Μογλενῶν - Φλωρίνης

Πολύκαρπος

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Οἱ πρόσκοποι μέγλως συνῆρσαν καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς παρεστῆσεως τῶν σχολείων Φλωρίνης ὑπὲρ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων Δράμας. Πᾶσαν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ τῆς διαγωγῆς των καὶ εἰς τὴν κοινωτικὴν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν των οἱ πρόσκοποι Φλωρίνης καὶ ἰδίᾳ τῆς Α' ομάδος ἐπέστυραν τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν πάντων ἐμφαίνεται τοῦτο ἐκ τοῦ κάτωθι ἐγγράφου τοῦ ἐνθουσιώδους Γυμνασιάρχου Φλωρίνης κ. Σ. Μυλωνάκη.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Γυμνάσιον Φλωρίνης

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1919

Πρὸς τὸν κ. "Εφορον τῶν προσκόπων Φλωρίνης

Κύριε "Εφορε,

Ἐκ τοῦ σύνγγυς παρακολουθῶν τὴν παιδικὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν οὐχὶ ἀπαξ ἔστην ἐκθαμβος πρὸ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς καὶ εἶπον κατ' ἑμαυτὸν «πλανῶνται πλάνην οἰκτρὰν οἱ θεῶν λοντες νὰ κάμνωσι διάκρισιν μεταξὺ ἀρχαίων καὶ νέων Ἑλλήνων κατὰ τὰ ψυχικὰ καὶ ἄλλα πνευματικὰ προτερήματα».

Ἄλλ' ἔτι μᾶλλον ἐγοητεύθην κυριολεκτικῶς, ἀφ' οὔτου ἠξιώθην καὶ ἐγώ, τέκνον μεμακρυσμένης μὲν νήσου, πολλὰ δὲ προσφερούσης τὰ θύματα εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἀγῶνας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδίᾳ δὲ τῆς προσφιλοῦς εἰς πάντα Κρήτα Μακεδονίας, τῆς αὐτόχρομα συναδελφωμένης ἐν πόνοις, βασάνοις, στεναγμοῖς, θλίψεσι, τλαιπωρίας καὶ μαρτυρίας ὑπὸ τὸν ξενικὸν ζυγὸν καὶ νῦν ἐν ἐλευθερίᾳ, μετὰ τῆς ἡρωϊκῆς τοῦ Μίνωος πατρίδος, ἐγοητεύθην, λέγω, ἀφ' οὔτου ἠξιώθην καὶ ἐγώ ν' ἀντικρῶσω εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν ἐφηβικὴν ψυχὴν καὶ ὡς ἐν κινηματογραφικῇ ταινίᾳ παραλαυνόντων πρὸ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ποικιλοτρόπων μαρτυριῶν τῆς ἱερᾶς ταύτης τοῦ Ἀλεξάνδρου χώρας, ἐπιβῶ εἰδοῦ πῶς, ὡς ἄλλος Ἀναΐας, ὁ Ἑλληνισμὸς ἀναγεννᾶται διότι ἐκ φύσεως ἐγεννήθη ἀθάνατος».

Καὶ τίς δὲν συγκλονίζεται μέχρι τῶν μυχαιτάτων τῆς καρδίας αὐτοῦ βλέπων τοὺς νέους βλαστῶς τῆς Μακεδονίας φέροντας τὸ ὄνομα τοῦ προσκόπου, τοῦ διασώτου δηλ. παντὸς καλοῦ, τῆς φιλαλληλίας, τῆς φιλαδελφείας, τῆς κοινω-

νικῆς ἀξιοπρεπείας, τοῦ θεησκευτικῆς συναίσθηματος, τοῦ πατριωτικῆς ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανίας.

Ναί, πρέπει τις νὰ ἐπαίρεται ὡς Ἕλληνα, βλέπων τὰς θελήσεις καὶ βουλήσεις σας, τὰς τόλμας καὶ πράξεις σας τὰς ἀποφάσεις καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν, Πρόσκοποι τῆς πρώτης ομάδος, ἦτις, ὡς ἔδει καταρτισθεῖσα καὶ συγκροτηθεῖσα, ἀποσπᾷ τὰ συγχαρητήρια ὁλοκλήρου τῆς κοινω- νίας καὶ ἐπιβάλλει καὶ εἰς ἐμὲ νὰ διαλαλήσω μὲ ὅλην τὴν θέρμη τῆς καρδίας μου, ὅτι Πατὴρ ἐμπιστευομένη τὰς τύχας τῆς εἰς πολίτας προερχομένους ἀπὸ τοιοῦτους προ- σκόπους εὐκόλως θὰ δυνηθῆ νὰ καταρτίσῃ τείχη ὡς ἐμπόδια μέχρι τοῦδε προβαλλόμενα, καὶ εὐκόλως θὰ δυνηθῆ νὰ ἐμ- πύξῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ὅπου τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἔθνους θὰ δυνηθῶσι νὰ εὕρωσι τὴν ἐαυτῶν πραγ- μάτων.

Δέξασθε, παρακαλῶ κ. Ἐφορε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαι- ρέτου πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεώς μου καὶ διαβιβάσατε θεομὴ συγχαρητήρια τοῖς φιλότοις μοι προσκόποις Φλωρίνης διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις διακρίνει αὐτοὺς, ἀναμμένων δὲ πάντοτε εὐκαιρίαν, ἵνα καὶ διὰ τὰς ἄλλας ομά- δας κάμω εὐφημον μνησίαν εἰδικῶς.

Μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Γυμνασιάρχης Φλωρίνης
Σ. Μιζωνάκης

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Οἱ Πρόσκοποι Φλωρίνης συνετέλεσαν νὰ πανηγυρισθῆ ἡ 25η Μαρτίου ἐν Φλωρίνῃ, ὅσον, τὸ τονίζω αὐτό, εἰς οὐδεμίαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

Ποίαν δὲ σημασίαν ἔχουν αἱ τοιαῦται πανηγυρικαὶ ἐπιτυχίαι τῶν ἐθνικῶν μας ἑορτῶν εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ὅλοι τὸ ἀντιλαμβάνομεθα.

Τὴν 20ῃν Μαρτίου ἐξέδωκα τὴν κάτωθι διαταγὴν:

Ἄριθ. πρωτ. 34. Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 20 Μαρτίου 1919

Ἡ Δ. Ε. Π. Φλωρίνης

Πρὸς τὰς Ὁμάδας Φλωρίνης

Ἐν τὰ ὕθια

Ἡ 25η Μαρτίου συγκεντρώνει ἐγκλείει καὶ διακηρύττει εἰς τὸν κόσμον τὴν εὐγενῆ καταγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ γέ- νους, τὴν μεγάλην καὶ ἐκπολιτιστικὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τὴν συμβολὴν διὰ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ ἐπικράτησιν τῆς διδασκαλίας τοῦ θεοῦ Διδασκάλου καὶ τὰ ἀφθίτα παραδείγματα εἰς ἡρωϊσμόν, ἀνδρείαν, αὐτοθυ- σίαν, ὅμοια τῶν ὁποίων ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου εὐκόλως δὲν δύναται νὰ γράφῃ εἰς τὰς σελίδας τῆς.

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἑορτὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ μεγαλυτέραν ἑορτὴν τοῦ ἔθνους καλοῦνται οἱ πρόσκοποι ἀπὸ τὸ καταστατικὸν τοῦ Σώματος καὶ ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸ ἔθνος των, νὰ ἑορτάσουν, νὰ πανηγυρίσουν, νὰ συντρέξουν τὸν Δῆμον καὶ τὰς Ἀρχάς, καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν λαμπροτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτῆς.

Εἰς τὴν φιλοτιμίαν, τὴν αὐτοπειθαρχίαν καὶ τὸν πατριω- τισμόν τοῦ σώματος ἐμπιστεύομαι καὶ ἀναθέτω τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς συμμετοχῆς τῶν προσκόπων εἰς τὴν τελετήν.

Ὁ Ἐφορὸς Ὁ. Προσκόπων Φλωρίνης.

Ν. Γύπαρης

Οἱ πρόσκοποί μου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἡμερη- σίας ταύτης διαταγῆς συνέρχονται μόνοι των (αὐτὸ δὲ

τὸ μόνοι των ἔχει μεγίστην ψυχολογικὴν σημασίαν) κατ' ἴδιαν ἐκάστη ὁμάς εἰς τὰς λέσχας τῆς, καὶ κατα- στῶνουν σχέδια ἐπὶ σχεδίων, τὰ ὅποια πάντοτε, μοὶ ὑπεβάλλουσι πρὸς ἔγκρισιν καὶ τροποποίησιν. Συνέ- στικτα εἰς αὐτοὺς ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ἑορτασθῆ μεγαλο- πρεπέστατα ἡ ἡμέρα αὐτῆ, ὅτι ἐὰν ἀντιληφθῶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶνε ἐξησφαλισμένη θὰ παρακαλέσω καὶ τὸν κ. Γενικὸν Διοικητὴν, διὰ τοῦ κ. Νομάρχου, νὰ παρα- στῇ εἰς τὴν ἑορτὴν.

Εἶνε ἀπερίγραπτος ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς τῆς 25 Μαρτίου. Τὴν πρώϊαν οἱ πρόσκοποι μετὰ τὴν ἐκκλη- σίαν παρήλασαν μετὰ τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων πρὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρ- χῶν. Μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ σχολείου ἐν πρωτοφανεῖ συγκεντρώσει κόσμου ἐνώπιον τοῦ Γε- νικοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Νομάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρ- χῶν τῆς πόλεως οἱ πρόσκοποι, τῆς μὲν Α' ομάδος ἔστησαν καὶ ἔλυσαν τὰς σκηνὰς των ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ σχολείου ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ κόσμου, τῆς δὲ Β' ἐπὶ τῇ βάσει προδιαγεγραμμένου σχεδίου ἔκαμαν ὄχι ψευδομάχην, ἀλλὰ ἀληθινὴν μάχην ὑπερασπίσεως τῆς σημαίας.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ

(Ἡ ὑπεράσπισις τῆς σημαίας κλπ.)

Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1919 ὑπὸ τῆς Β' ὁμ. Σ. Π. Φ.

Τὸ σχέδιον τῆς μάχης (ἡ ὑπεράσπισις τῆς σημαίας) ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ ὑπαρχηγέοντος τὴν 20 Μαρτίου ἐ. ἔ. Τὴν ἐπομένην ἡ συνδιάσκεψις τῶν βαθμοφόρων ἐνέκρινεν αὐτό. Δύο δοκιμαὶ γινόμεναι κατὰ τὴν 22 καὶ 23 ἡ. μ. ἤρκεσαν διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῶν κινή- σεων ὑπὸ τῶν προσκόπων. Πυρετώδης κίνησις ἐπεκρά- τει τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ομάδων. Αἱ μικραὶ ἑλλείψεις συνεπληροῦντο. Ὅπλα, ἐξαρτή- σεις, φορεῖα, ἐπιδέσμους, φάρμακα, προσεφέρθη νὰ μᾶς προμηθεύσῃ ὁ διοικητὴς τοῦ Συντάγματος. Τὴν ἐσπέ- ραν εὐρέθη μὲ μερικὸς προσκόπους.

— Ἐχομεν ὄπλα; — Ναί. — Θὰ ἐπιτύχωμεν!

— Μωρὲ σωστὴ μάχη θὰ γίνῃ!

Καὶ γελοῦσαμεν ἀναπλάττοντες εἰς τὴν φαντασίαν μας τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου.

Ἄλλος ἐφώνησε: Πρόσκοποι, ἀνδρεῖοι, ἐδῶ! Συνά- σπισθητε περὶ τὴν σημαίαν. Ἦτο ἐκεῖνος ποὺ θὰ τὴν ὑπερίσπιζε. Εἰς τὴν μέθην τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, ἐκά- λει τοὺς προσκόπους του τέριξ τῆς κυανολεύκου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ πάντες οἱ διαχειριζόμενοι φύλλα τοῦ Περιδικῆ κ. κ. Ἐφοροὶ ἢ Α. Ο. νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπωλήτων καὶ τὸν λ)σμών.